Den sång om strid.

Ännu är ej början gjord
den sång
den välver härar över
himmelen
den dränker jord i sina blom-
mors prakt

den löser fjättrar
den kastar sinnet upp
när den dag gryr
vår sol-appell.

Den sång om strid
om hjärtat, stora ädla fridsdag
den gömmes undan
där vi gömdare skall vandra
i den bittra strid
som går en härsmakt genom
alla

den att liv ej gick förlorat
att ej kors skall
en meningslös grymhet

att vi skall som trädens pollen
kastade för vinden
slungande oss som gräshopps-
svärmen
tärande mänskornas hjärtan
sugande jords must
dragande ett moln, en skräll
den storm som dränker jord
i hungrandenas hjärta, mun
och lekamen,
i det ljus som ingen ser
men vi vet det
att vi vandrar i
— i kors, i himmelen
i himmelen, i kors

om dag, om natt
om natt, om dag.

Ännu är ej början gjord
den sång
den är inom oss
den sång vi håller i hand som
slappnade

den sång, och vi biter med
förtärandet, lust

att ännu är ej början gjord
den sång

där vi gömdare skall vandra

den att liv ej gick förlorat

att ej kors skall

— i det ljus som ingen ser
men vi vet det
att vi vandrar i
— i kors, i himmelen.

GUNNAR BJÖRLING.